బ్రహ్మవిద్యలో శిక్షణా పద్ధతులు

రెండవ భాగము

విరచితము

మహాత్మా శ్రీరామచంద్రజీ మహరాజ్

షాజహాన్‌పూర్,

ఉత్తరప్రదేశ్

విషయ సూచిక

1. ముందుమాట మరియు మాష్టరు జీవిత చరిత్ర
2. శాపము
3. సూచన
4. అసంకల్పిత ప్రాణాహుతి ప్రసారాము
5. ఒక వ్యక్తిని దివ్యత్వంతో నింపుట
6. వైరాగ్యము జనించుట
7. యాత్ర
8. కాల శక్తి
9. ఇతరములు

ముందుమాట మరియు మాష్టరు జీవిత చరిత్ర

1922 జూన్ 2వ తారీఖున, అదృష్టవ శాత్తు నా పవిత్ర గురుదేవుల పాదపద్మముల చెంతకు చేరాను. వారు నాకు మెట్టమొదటి ప్రాణాహుతి ప్రసారమును ఇచ్చారు.

దాని ఫలితంగా నేను నాలోనే ఉన్నతంగా ఎదిగినట్లు అనిపించింది. అపుడు నాకు పరిసరాలు బాహ్యవాతావరణానికి భిన్నంగా కనిపించాయి. అదే భావన ఎంతోకాలంగా నాలో ఉంది అదేస్థితిలో నేను ఎన్నోరోజులు ఉండిపోయాను. అందరికి చెప్పినట్లు దివ్యజ్యోతి మీదగాక నేను నా మాష్టరు లాలాజీ గారి రూపముపై ధ్యానము ఆచరించాను.

ఇది చాలా సహజంగా అసంకల్పితంగా జరిగింది. నేను అలాగే కొనసాగించాను. నాలో కల్గిన ఇంకొక మార్పు ఏమిటంటే, నాలో దైవం గురించిన భావనలు పూర్తిగా అంతరించిపోయి వాటి స్థానంలో మాష్టారు గారు లాలాజీగారు పూర్తిగా ఆక్రమించారు. నాకు నా మాష్టరు తప్ప వేరే దైవము ఏమీలేదు. నా మాష్టరు క్రింద ఉదహరించినట్లుగా అదే భావమును నేను నాలో కొనసాగించాను: 'నేను' మీలా మారినాను 'మీరు' నాలా మారినారు, ఇక ఇప్పుడు మన మిరువురం వేరు అని ఎవరూ చెప్పలేరు.

అది ఫతేఘడ్ ప్రాంతంలో నా మాష్టారు ప్రతి ఏడాడి ఆధ్యాత్మిక భండారమును నిర్వర్తించే ప్రదేశము. ఆ సంవత్సరము నాకు మాష్టరు దివ్యకృప వలన వారికి బ్రహ్మంలో ఉండేటటువంటి లయావస్థ నాకు కూడా అనుభూతి పూర్వకంగా అనుభవానికి వచ్చింది. అది అలా రెండు మూడు సార్లు అనుభవానికి వచ్చింది. అది యదార్ధస్థితి అని నాకు పూర్తిగా నమ్మకము ఏర్పడినది. ఆస్థితిని పూర్తిగా కైవసం చేసుకోవడానికి నెను అన్నివిధాల ప్రయత్నం చేసాను. అది కేవలం ఊహాజనితమైన స్థితికాదు. ఒక వాస్తవస్థితి అది నాలో జాగృతం అవడం మొదలుపెట్టింది. ఆ విధంగా నేను ఆ వాస్తవ స్థితిని పూర్తిగా కైవసం చేసుకొనుటకు నా మాష్టరు గారికి తెలియచేయకుండానే ప్రయత్నం చేస్తూ వచ్చాను.

మాష్టరుగారి స్మరణ నాలో ఆరోజే ప్రారంభమయింది. వారు నాకు ప్రాణాహుతి ప్రసారం చేసిన మొదటి రోజునుండే ప్రారంభమైనది. ఆవిధంగా నేను మూడు విషయాలు పూర్తిగా ఆచరించటం మొదలుపెట్టాను. ఒకటి మాష్టరు గారి స్మరణ; రెండు నా మాష్టరు గారికి గల లయావస్థ స్థితిని నాలో పెంపొందింప చేసుటకు ప్రయత్నం, మూడు అలాగేనేను ఉన్న స్థితిలో అంతరంగా ఏమి జరుగుతుందో గమనించుట.

ముందుగా విశదీకరించినట్లుగా నేను నా హృదయంలో వారి రూపముపై ధ్యానము చేయుట మొదలు పెట్టాను. మెదటిలో వారి రూపము నాకు గోచరించేది. పోను పోనూ కేవలం ప్రతిబింబము మాత్రమే మిగిలి, ఆకార మాత్రంగా ఉండేది. అదికూడా కొంతకాలానికి కనుమరుగయిపోయి. కేవలం ఒక భావన మాత్రమే ఉండేది. అంతేకాక నేను వారి పూర్తి స్వరూపము మీద ధ్యానము చేసెడివాడిని. దీని తరువాత ఈ ప్రక్రియలో వచ్చే స్థితులు కూడా అసంఖ్యాకంగా ఉంటాయి.

కొంతకాలానికి స్వరూపము మెల్లమెల్లగా సూక్ష్మంగా మరింత సూక్ష్మంగా మారి చివరకు అంతరించి దాని స్థానంలో కేవలం ఒక భావన మాత్రమే ఉండేది.

అదికూడా కనుమరుగయిన తరువాత అభ్యాసి అప్పుడు కేవలం అక్కడ ఎదో లేశ మాత్రంగాఉంది అని అనుకోనే స్థాయికి వచ్చేది. తరువాత అదికూడా అంతరించిన తరువాత దాని తరువాత స్థితి వస్తుంది. కాని ఇది చాలా సహజంగా అప్రయత్నంగా అసంకల్పితంగా రావాలి కాని సంకల్పితంగా కాదు. ఇక్కడ అభ్యాసి తానే మాష్టరు అని భావిస్తాడు. తరువాత అలాగే అతనిలో సున్నితత్వం ఉంటే తన శరీరంలోని అవయవాలు అన్నీకూడా మాష్టరు గారివే అని సహజంగా అనుభూతి చెందుతాడు. ఇక్కడ కూడా నేను మీకు ఇచ్చే హెచ్చరిక ఏమిటంటే ఇది అంతా సహజంగా రావాలి తప్ప

ప్రయత్న పూర్వకంగా కాదు. అభ్యాసి సక్రమ పద్ధతిలో ధ్యానంచేస్తూ పోతే శారీరక స్పృహ సహజంగా పోతుంది. తరువాత స్థితిలో శరీరం తనది కాదని అలాగే మాష్టరుది కూడా కాదని అనిపిస్తుంది. అయినా అది మాష్టరుదే అని భావించాలి. ఆ భావన కూడా పోయిన తరువాత తనే మాష్టరు అని అనుకుంటాడు. అలా అనుకోవడం కూడా అంతరించిన తరువాత ప్రక్రియలోని మూడవ స్థాయి వస్తుంది. అది తన అంతరంగంలోని ఆత్మే అన్నీ చేస్తోందనే భావన. ఇది అన్ని స్థాయిలను పూర్తిచేస్తుంది. తరువాత శారీరకస్పృహగానే ఆత్మకు సంబంధించిన స్పృహగానీ ఉండదు. అతను ఇప్పుడు ఎక్కడా లేడు. దీనిలో ప్రక్రియ పూర్తిగా సమాప్తం అవుతుంది.

నేను ఆత్మమీద ధ్యానం అనే ఈ చిట్ట చివరి స్థితిలో ఉన్నప్పుడు నా మాష్టరు నాకు కలలో కనబడి 'అత్మ' మీద ధ్యానం చేయమని చెప్పారు. ఇందుకు అవసరమైన ప్రక్రియకూడా ఈ విధంగా చెప్పారు. మంచం మీద వెల్లకిల్లా పడుకొని, కదలిక లేకుండా కొంతసేపు ఆత్మమీద ధ్యానం చేయాలని చెప్పారు.

పూర్తిగా ఒక నెల అంతా నేను ఆవిధమైన ధ్యానాన్ని ఆచరించాను. ఆఫీసుకు పూర్తిగా శెలవు పెట్టి దానికొరకు సమయము వెచ్చించినాను. ఇది కేవలం మాష్టరు గారి కృప వలన మాత్రమె ఈ ప్రక్రియ నాకు స్ఫురించింది. అనాలోచితంగా అలా అందులో ప్రతి స్థాయి దాని తరువాత స్థాయికి సంబంధించిన భావనలు కూడా సహజంగానే నాకు స్ఫురించేవి. నా మాష్టరు ఎవరినీ తన రూపముపై ధ్యానము చేయాలని చెప్పలేదు. కేవలం నేను ఒక్కడినే ఈ పద్ధతిని పూర్తిగా ఆచరించిన తరువాత, నేను నెగేషన్ యొక్క నెగేషన్ పూర్తిగా ఆచరణలోకి తీసుకొని వచ్చినాను. అప్పుడు మాష్టరు గారి దివ్యకృప నాపై కుండపోతగా వర్షించింది. దాని తరువాత నా మాష్టరు. అన్నీ పూర్తి చేయటానికి ఇంకా సమయం వున్నా నేను చిట్టచివరి ప్రక్రియను ఆచరణలోనికి తీసుకురావడం వలన, వారు నాకు పనిని ఒప్పగించడం మొదలు పెట్టారు, అలా జరగని పక్షంలో నేను మీ అందరికి శిక్షణ ఇవ్వగలిగి ఉండేవాడని కాదు.

ఇక తరువాత ఉన్నది కేవలం "**సత్-తత్వము**". ఇందులో ఒక వ్యక్తి అలా అలా ముందుకి వెళ్ళుతూనే ఉంటాడు. ఇంకా ఇందులో చాలా స్థాయిలు ఉంటాయి, కాని అది కేవలం మాష్టరు లేక భగవంతుని పని మాత్రమే. ఇక్కడ మనం చేయవలసిన పని ఏమీలేదు. అది కేవలం 'వారి' పని మాత్రమే. ఇక్కడ మనం చేయవలసిన కర్తవ్యం పూర్తి అయినది.

ముందు చరిత్ర

ఈ పుస్తకం కేవలం ప్రసెప్టర్లు మిగతా వారికి శిక్షణ ఇవ్వడానికి కనుక, నా హృదయంలో ఉన్న ఒక విషయం మీ అందరికీ చెప్పాలని ఉంది. అదేమిటంటే బ్రహ్మలీనత పొందాలని ఉంటే వారికి ఇదే మార్గం. **లయావస్థపొందటం కేవలం అభ్యాసీ యొక్క బాధ్యత మాత్రమే కాని మాష్టరుది కాదు; కాని ఇక్కడ మాష్టరు సహాయం తప్పక ఉంటుంది.**

పైన ఉదహరించిన ప్రక్రియ అంతా పూర్తి అయిన తరువాత అభ్యాసి చాలా సులభంగా లయవస్థ పొందగలడు, కాని దీనికి 'మాష్టరు స్వయంగా బ్రహములో" లయ పొంది ఉండాలి. అందువలన ఇందులో మనం నిష్ణాతులను ఆశ్రయించాలి కాని, పరిపక్వత లేని వారిని కాదు.

ఒక గురువు లేకుండా జీవితమంతా ఉండవచ్చు కాని అర్హత లేని గురువుకు సమర్పించుకోరాదు. అటువంటి మాష్టరును పొందటం అని దుర్లభం కానీ ఇందుకు భగవంతుని ప్రార్థన చేయుటం ఎంతో సహాయకారి, కాని ఎవరికైతే గత కర్మలు అనుకూలంగా ఉంటాయో వారు మాత్రమే ఈ ప్రక్రియను ఆచరించవచ్చు.

సత్-తత్వమును పొందగోరుటకు తదనుగుణమైన క్రొత్త సంస్కారములు కొంతవరకు కలుగచేయవచ్చు కాని జిజ్ఞాసువులు అటువంటి వ్యక్తి సాంగత్యములో ఉండుటకు ఇష్టపడరు ఒక వేళ అటువంటి మాష్టరు వారి వద్దకే స్వయంగా వెళ్ళినా; వారు అటువంటి మహాత్ముని లక్ష్యపెట్టకపోగా కనీసం ప్రయత్నపూర్వకంగా ఏమీ కృషి సల్పరు. ఇప్పుడు ఇక్కడ "మాష్టరు" గారిపై నా అభిప్రాయాన్ని మీకు వివరిస్తాను. ఎవరికైనా ఒకరికి బ్రహ్మములో లయ పొందిన మాష్టరు

లభించినప్పుడు, కనీసం ఆధ్యాత్మిక రంగంలో అన్ని స్థాయిలను దాటిన వారిని గురువు/'మాష్టరు' గా స్వీకరించాలి. అటువంటి పరిస్థితులలో అటువంటి గురువు రూపంపై ధ్యానము చేయవచ్చును. ఎలాగు నైతేనే ఈ పద్దతి స్త్రీలకు మినహాయించడమైనది. మాష్టరు స్మరణ నైతే వారికి ఆచరణీయ యోగ్యము కాని మాష్టరు రూపంపై ధ్యానము స్త్రీలకు సూచించదగినది కాదు.

ఈ ప్రక్రియలో గల వైజ్ఞానిక సూత్రాన్ని ఇప్పుడు మీకు చెప్పదలచుకున్నాను. అద్వైత సిద్ధాంతాన్ని ప్రచారం చేసే వారు "నేనే బ్రహ్మము" అని మొదలు పెడతారు. కాని మనము మనస్థాయి నుండి మొదలు పెట్టేటప్పుడు ద్వైతము తోనే మొదలు పెడతాము. ఆ ద్వైత్వములో నేనే బ్రహ్మము అను కోవడంలో ఒక ప్రగాఢమైన లోపం ఏమిటంటే అక్కడ మనం పర్వతత్వము లేక అనంతత్వము లేక పరబ్రహ్మము యొక్క సార్వభౌమత్వాన్ని ప్రశ్నించినట్లవుతుంది. పర్యవసానంగా మనకు ఎటువంటి సహాయము లభించదు. మనలను ఏ విధంగా మలచాలి అనేది కేవలం వారి కృప, సంకల్పము మరియు ఇచ్ఛ తప్ప వేరేదికాదు.

మనము యాదార్థమైన గురువుపై ధ్యానము చెయునప్పుడు మన ఆలోచన 'అక్కడ' ఉంటుంది. ఇప్పుడు అక్కడ గల వ్యత్యాసమును తీసి వేయుటకు 'వారి కృప' ప్రవహిస్తుంది. చివరగా నీకు గల సర్వస్వము కోల్పోయి – 'దాని' ఉనికిని (అస్థిత్వానికి) చోటిస్థావు. ఆ విధంగా అభ్యాసీ ప్రయత్నం లేకుండా వ్యవస్థ అంతా సహజంగానే దివ్యీకరణ చెందుతుంది. ఎవరైనా కనీసం ఒక వారం రోజులు ఈ పద్ధతిని పూర్తిగా ఆచరిస్తే ఇక వారు దీనిని వదలివేయరు.

అచ్చట దివ్యత్వము ఎంత ఆకర్షణీయంగా రమణీయంగా ఉంటుందంటే, భోజనకాలంలోనో విరామ సమయంలోనో ఎవరైనా కొంత కాలము అక్కడ ఉండాలని అనుకుంటారు. ఒక వేళ అతను ఏదేని ఒక ముఖ్యమైన పనిలో నిమగ్నమైతే అది అయిన తరువాత మరల ఈ ప్రక్రియలోకి రావాలనుకుంటారు.

మాష్టరు గారి శక్తి వెనుక పనిచేయటం వలన సహజమార్గములో అంతా సహజంగానే జరుగుతుంది. నమ్మకము, భక్తి ఆత్మవిశ్వాసముతో ఎవరైనా ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ కొరకు వస్తే అతను మొదటి రోజునుండే శక్తివంతంగా (Dynamic) గా తయారవుతాడు. ఇది ఎవరైనా అనుభూతి పూర్వకంగా తెలుసుకోవచ్చు అటువంటి వ్యక్తి ఎవరైనా సంఘములో ఉన్నప్పుడు అతని నుండి వచ్చే పవిత్ర పరమాణవులు నలుదిశలా వెదజల్లబడి చుట్టూ కుర్చున్నవారికి కొద్దోగొప్పో మానసిక ప్రశాంతతను కలుగ చేస్తుంది.

అరబిందో గారు అనుకున్నట్లు అధిమానస చైతన్యము కాక, కేవలం అంతిమ చైతన్యము మాత్రమే మానవునిలో పరిమాణము/పరివర్తన తీసుకురాగలదు. అధిమానస చైతన్యము కేవలం మానసిక స్థాయి వరకే కాని **సత్–తత్వము** దానికి అతీతమైనది. సహజమార్గములోని ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, లాలాజీ మహరాజ్‌గారు తయారు చేసిన సహజ మార్గంలో ప్రతి ప్రిసెప్టరు ఆ అంతిమ చైతన్యం యొక్క శక్తిని (Force) ఆరంభం నుండే అభ్యాసీ హృదయంలోనికే నేరుగా సంకల్పితంగానో / అసంకల్పితంగానో ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతుంది.

దాని ప్రభావము త్వరితగతిన బయల్పడుతుంది. పదార్థము సమ్మిళితము గాని ప్రాణాహుతిని ప్రసారం చేయుట, చాలా కష్టమైన పని. దానికి చాలా ఉన్నత స్థాయి అధిరోహణము అవసరము. ఏ ప్రెసెప్టరైనా ఏ అభ్యాసిలో నైనా లీప్రిసెప్పరైనా నాటే బీజము చివరకు మొలకెత్తితే వచ్చే ఫలితము ఒకటే. సహజమార్గమును ఆ విధంగా మలచి, తయారుచేసి మన కిచ్చిన లాలాజీ గారికి మనం ఎంతో కృతజ్ఞులము.

శాపము:

మన ధార్మిక గ్రంధాలలో కొంత మంది మహాత్ములు, శపించిన సంఘటనలకు మనం చదివి ఉంటాం. ఒక మహాత్ముడు ఎవరిగురించైనా చెడుగా శపిస్తే అది జరిగి తీరుతుందని మనం నమ్ముతాం. ఇది ఒక విధమైన భయాన్ని

ప్రజలలో కలుగచేస్తుంది. ఈ విషయంలో నా అభిప్రాయం అడిగితే నిజానికి ఎవరేని ఒక మహాత్ముడు ఎవరినైనా శపిస్తే ఆ వ్యక్తి అంతరంగంలో నిగూఢంగా దాగి ఉన్న సంస్కారములు ముందుగానే అనుభవించడం జరుగుతుంది. అందువలన మనం ఏవిధంగాను భయపడవలసిన అవసరము లేదు. అంతటి సంస్కారము నుండి మనం ముందుగానే విముక్తులమయ్యాము.

తమ వాక్శుద్ధి ద్వారా సంస్కారములను, పరిస్థితులను కల్పించే వారి ఎడల మనం ఎంతో జాగరూకతను భయాన్ని కలిగి ఉండాలి.కాని అటువంటి శక్తిగల వ్యక్తులు చాలా అరదుగా ఉంటారు. ఒక వేళ ఉన్నావారు దానిని ఉపయోగించరు. ఉదాహరణకు అలా శపించబడిన ఒక వ్యక్తి ఉన్నారని మనం అనుకుందాము ఇపుడు మన ఆ శాపం తాలూకూ ప్రభావమును తీసివేయాలి అని అనుకుందాము. దీనికి ఉపయోగించవలసిన పద్ధతి ఏమిటంటే – మనం శాపము ఇచ్చిన క్షేత్రమునకు అతీతమైన క్షేత్రమునకు వెళ్ళాలి. అక్కడ ఆశాపము యొక్క ప్రభావమును పూర్తిగా తీసివేయాలి. ఇక్కడ మీకు నేను నిజంగా ఒక మంచి విషయాన్ని తెలుపుతాను. అది ఏమిటంటే, ఒక అభ్యాసి యొక్క వ్యవస్థను క్షాళనము చేయునపుడు సహజంగానే ఆ శాపమును కూడా తీసివేయడం జరుగుతుంది.

నా మాష్టరు ఒక సారి ఒక సన్యాసిని సంబంధించిన ఉదంతమును నాకు వివరించారు. కొంతవరకు ఉన్నత స్థితులను అధిరోహించిన సన్యాసి వారి వద్దకు రాత్రిపూట ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ కొరకు వచ్చేవారు. తాను ఎప్పుడు రావాలని ఆశించినా అతను అంతర్గిత సంభాషణ ద్వారా వారికి (లాలాజీ గారికి) తెలియ పరచివచ్చేవాడు. అతను ఏ గృహస్థుల ఇళ్ళకు వెళ్ళకుండా గంగానది ఒడ్డున ఆ సంవత్సర కాలమంతా ఉండేవాడు. అందువలన రాత్రుళ్ళు మాత్రమే అతను ఆధ్యాత్మిక శిక్షణకు వచ్చేవాడు ఒకసారి ఈ సన్యాసి ఎవరినో శపించడం జరిగి దాని ఫలితం అతను అనుభవించవలసి వచ్చింది దీని పర్యవసానంగా ఆ సన్యాసి మరలా రంగూన్‌లో జన్మించి 7/8 సంవత్సరాలు జీవించవలసి వచ్చింది.

ఇక్కడ మన మిషనుకు చెందిన అభ్యాసీలకు నేను ఒక హెచ్చరికను చేయదలచుకున్నాను. ఎందుకంటే ప్రతి అభ్యాసీ వ్యవస్థలోనూ/ద్వారా మాష్టరు గారి దివ్యశక్తి పనిచేస్తుంది. మాష్టరు గారి పై పూర్తినమ్మకమున్న ప్రతి అభ్యాసీ రోజూ ధ్యానంలో ఆధ్యాత్మికత యొక్క సూక్ష్మమైన దశలను దాటడం జరుగుతుంది. అటువంటి పరిస్థితులలో అభ్యాసీ ఏదైనా అచేతనంగా సూచనప్రాయంగా అనుకొంటే అది వెనువెంతనే జరిగితీరుతుంది. నేను వ్రాసిన ఉత్తరాలలో ఈ విషయం గురించి నేను చాలా సార్లు ప్రస్తావించటం జరిగింది.

సూచన :

ప్రాణాహుతి 3 స్థాయిలలో పనిచేస్తుంది అది వాక్కు (శబ్ధము), స్పర్శ, ఆలోచన వాక్కు ద్వారా జరిగే ప్రాణాహుతి చాలా శక్తివంతంగా పనిచేస్తుంది. దానిని సమర్థవంతంగా చక్కగా వినియోగించ కల్గిన వ్యక్తి ఎంతో ఉన్నతమైన పనిని చేయగలడు. ఆ విధంగా ఆధ్యాతికంగా చాలా ఉన్నతంగా ఉన్నవారు ఎవరినీ వారి ఆధ్యాత్మిక కేంద్రాల వద్ద స్పృసించరాదు. ఈ విధమైన జాగ్రత్తలు ప్రశిక్షకులు తప్పనిసరిగా తీసుకోవాలి. ఎందుకంటే వారిలో ఆధ్యాత్మిక శక్తి ఉంటుంది కనుక. ఉన్నత స్థాయికి సంబంధించిన పనిని నేను ఎవరికైనా ఇస్తే, అప్పుడు నేను వారి వాక్కు ద్వారా వచ్చే బయల్పడే శక్తిని, తప్పక అవసరమైనంత మేరకు అదుపు చేస్తాను.

అటువంటి సమయములలో శరీరములో నాడీ వ్యవస్థ అంతా శక్తిలో నింపబడి ఉంటుంది. కాని తాత్కాలిక అనుమతి (ప్రిసెప్టరు) విషయంలో నయితే నేను పిండదేశము సంబంధించిన యాత్రను పూర్తిగావించి అనుమతి నివ్వడం జరుగుతుంది. ఇక్కడ అతనిని రెండవ బిందువు వరకు తీసుకొని వచ్చి 3, 4 (అగ్ని, జలము) బిందువులలో కొంత 'వెలుగు'ను నింపి అప్పుడు పనిచేయుటకు అనుమతి నివ్వటం జరుగుతుంది.

సూచనలను మనం అర్థంచేసుకోడానికై 3 గా విభజించటం జరిగింది – అవి సూక్ష్మ, అతి సూక్ష్మ మరియు

అత్యంత సూక్ష్మమైనవి. (Subtle, Subtler, Subtlest). ఒక వ్యక్తిని పూర్తిగా **నిర్మించడానికి** కేవలం సూచనలను మాత్రమే వాడవలసి ఉంటుంది. అభ్యాసీలోఒక నిర్దిష్టమైనా మార్పు వస్తున్నది అని ప్రిసెప్టరు సూచనను సూక్ష్మస్థాయిలో ఇస్తే అది మెల్లగా భౌతిక స్థాయిలో జరుగుతుంది. ఒకవేళ అది అతిసూక్ష్మమైన దయితే మరింత వేగంగా జరిగితీరుతుంది. అత్యంత సూక్ష్మమయినదయితే వెంఠనే జరుగుతుంది.

సూచన అనేది కేవలం ఒక భావన (Supposition) మాత్రమే. అత్యంత సూక్ష్మమైనదయితే కేవలం ఒక భావన మాత్రమే. సూక్ష్మమైనదయితే కొద్దిగా బరువున్నదని అర్థము. వేరే విధంగా చెప్పాలంటే సూక్ష్మమయినది, అతి సూక్ష్మయినది కారణస్థాయికి అత్యంత సూక్ష్మమయినది పూర్తిగా దైవకమయినదిగా పరిగణనలోనికి తీసుకోవచ్చు. చూడడానికి ఏమీ విలువయినది అని అనిపించకపోయినా సూచన ఒక యోగి చేతులో అతి శక్తివంతమైన పనిముట్టు నా అనుభవం మీద అది తిరుగులేనిది మరియు సాటిలేనిది.

సూక్ష్మస్థాయి ప్రేరణ/సూచనను రోజూ ఇచ్చే ప్రాణాహుతి ప్రసారంలో ఇవ్వవచ్చు. అది అన్ని రకాలయిన అపాయములకు అతీతమైనది. కొంతకాలము అనుభవము వచ్చిన తరువాత అతి సూక్ష్మ/అత్యంత సూక్ష్మ మైన సూచనలను ఇవ్వగల సమర్థులైన ప్రిసెప్టర్లు మన సంస్థలో ఉన్నారు. సూక్ష్మ, అత్యంత సూక్ష్మమైన స్థాయి (పని) 'నిర్మాణము' లోనయితే ప్రశిక్షకుడు ఎంతో జాగరూకతతో వ్యవహరించవలసి ఉంది. అటువంటి పరిస్థితులలో అనుభవము మరియు గమనించుటయు కూడా ఎంతో అవసరం. నా సమర్థగురుదేవుల వద్దకు ఎవరైనా శిష్యులు తమలోని అవాంచనీయ మైన ప్రవృత్తులు/వైఖరుల గురించి ప్రస్తావించడానికి వెళ్ళినప్పుడు వారు (లాలాజీ గారు) అచ్చా! (అలాగా!) మంచిది అని అనెడివారు.

అంతే అలా వచ్చిన అభ్యాసులలో ఆ లోపాలు వెనువెంఠనే అంతరించేవి. చాలా సంవత్సరము వారిని క్షుణ్ణంగా పూర్తిగా అధ్యయనం చేసిన తరువాత నాకు తెలిసి విషయమేమిటంటే; వారు ప్రేరణా శక్తిని/సూచనను ఉపయోగించే వారని! అదికూడా కేవలం వాక్కు ద్వారా అది ఉపయోగించేవారు. వారికున్న అవాంఛనీయమైన వన్నీపోయేవి. ఇక్కడ మరల దీనిని నేను కేవలం ఆధ్యాత్మిక పనులకు మాత్రమె ఉపయోగించమని చెప్తాను. అత్యంత సూక్ష్మమైన స్థాయినుండి ప్రయోగించినపుడు అది దైవ కార్యానికి ఒక పని ముట్టుకూడా. దైవం ద్వారా నేరుగా పనిని తీసుకోగల 'సమర్థులైన వ్యక్తిత్వాలు' చాలా అరదుగా ఉంటాయి. వేదాలలో శ్రుతి; 'రిచ' రెండింటి గురించి చాలా వివరణ ఇవ్వడం జరిగింది. ఇక్కడ వచ్చే ప్రశ్న ఏమిటంటే, మనవద్ద శ్రుతి ఉన్నప్పుడు మనకు 'రిచ' అవసరమా? చాలా అత్యున్నత స్థితిలో ఉండే మహాత్ముల (Sages) విషయంలో భగవంతుడు సందేశాలను ప్రకంపనల రూపంలో పంపించడం జరుగుతుంది. అవి శబ్దము లేనివి అవ్వచ్చు. లేక ఒకవేళ ప్రకంపనలు మరీ శక్తివంతము Forceful గా ఉన్నప్పుడు శబ్దములో కూడినవి అయి ఉండవచ్చు. స్వయంగా నేను అలా శబ్దము రెండు మూడు సార్లు అనుభవ పూర్వకంగా అనుభూతి చెందటం జరిగింది. అపుడుకూడా అది చాలా లీలగా మాత్రమే ఉన్నట్లు అనిపించింది.

ఉదాహరణకు ఒక మహాత్మునికి (Saint) కి ఒక శృతి వచ్చింది అని అనుకుందాం. అతను కూడా ఒక మానవమాత్రుడు అగుటవలన అందులోని కొంత భాగమును అతను కోల్పోవడం జరుగవచ్చు. దానిగురించి అప్పుడు అతను ఒక 'రిచ' ను సృష్టిస్తాడు. ఎందుకంటే అదే శృతి మరల రెండవసారి రాదు. అయితే 'రిచ' ఎలా సృష్టించడం జరుగుతుంది? 'శృతి'లోని కొంత/ఏదేని భాగమును అందుకోనపుడు ఆ మహాత్ముడు (Saints) తన అధిచేతన మనస్సు ద్వారా ఒక 'రిచ' ను సృష్టించడం జరుగుతుంది. (Dia-2 in EORY). ఇక్కడ అతను అనుసరించే పద్ధతి ఏమిటంటే అతను ప్రకృతి మీదే ధ్యానము చేసి తరువాత అతను అందుకున్న 'శృతి' మీద ధ్యానము చేసి, అత్యంత సూక్ష్మమైన ప్రేరణ/సూచనల ద్వారా వాతావరణమును, ఒక విధమైన చిత్రమును సృష్టిస్తాడు. అపుడు దానిని చదువుతాడు. అది అంత కష్టసాధ్యమయినది అయితే కాదు. శ్రుతి మన చేతులలో లేదు కాని 'రిచ' మన చేతులలో ఉంది. అలా అపుడు అతను

ఆ 'రిచ' ను చదివి ఆ ఆదేశానుసారము పనికానిస్తాడు. ఇక్కడ 'సూచనలు' అనే అంశము క్రింద ఇవన్నీ మీకు తెలియ చెప్పుట సూచనలు యొక్క ప్రాముఖ్యతను మీకు విశదీకరించుట కొరకే. ఒక వ్యక్తి తనని తాను అత్యంత సూక్ష్మమయిన సూచనల మేరకు నిర్మించుకోలేకపోతే అతను 'రిచ' ను సృష్టించలేడు. దీనికి కొద్ది మాత్రపు అనుభవమయితే అవసరము.

అసంకల్పిత ప్రాణాహుతి ప్రసారము:

నా మాష్టరు జీవిత కాలంలో నేను ఫతేఘడ్ లో 'భండార' కు వెళ్ళేవాడిని. అపుడు అక్కడ నేను గమనించినది ఏమంటే సంత్‌సంగీల అందరి హృదయాలు 'మాష్టరు' గారి హృదయంతో సంధానము చేసి ఉన్నాయి. అలా సంధానము చేసి ఉన్న వాటిలో వారి దివ్యకృప ప్రవహించేది.

అందువలన నేను చెప్పదలచుకున్న ముఖ్యమైన విషయమేమిటంటే అటువంటి భండారాలలో ప్రశిక్షకులు అభ్యాసులు హృదయాలను తమ హృదయాలతో సంధానము చేసుకొనవలెను. అపుడు ప్రాణాహుతి ప్రశిక్షకుడు తనంతటతాను సంధానమును తీసి వేసే దాకా నిరంతరంగా ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది. ఇలా చేయడంలో 24 గంటలు ప్రాణాహుతి ప్రసారం చేయవలసిన శ్రమ కలసి వస్తుంది. అలాగే అక్కడ ఒకవేళ సత్సంగీలు లక్షల్లో ఉన్నా కోటాను కోట్ల లో ఉన్నా అందరూ తప్పక ప్రయోజనం పొందుతారు.

ఒక వ్యక్తిని దివ్యత్వంతో నింపుట:

ఒకసారి నా గురువర్యులు ఏమి చెప్పారంటే, ఎప్పుడైనా దైవం ఎవరిదైనా బాధ్యతను తన చేతులలోనికి తీసుకొంటే అపుడు గురువు (మాష్టరు) గారి ప్రాత అంతటితో ముగుస్తుందని అర్థం. అది నమ్మలేని సత్యం. అంతేకాక ఈ రోజు మన సంత్‌సంగులో అటువంటి వారు కొంతమంది ఉన్నారని మీతో చెప్పడానికి నేను ఎంతో గర్విస్తున్నాను. చాలా ఉన్నత స్థితులను చేరుకున్న తరువాత దైవం ఆ వ్యక్తిని తన అదుపులోనికి తీసుకొంటుంది. మొదట దైవం అతనిని క్రొద్దిగా సృజిస్తుంది. తరువాత మరింతగా అతనిని చేరదీసి చివరగా అతనిపై పూర్తి ఆధిపత్యాన్ని వహిస్తుంది. అపుడు అతనిపై 'మాష్టరు' గారికి కూడా ఎటువంటి హక్కు ఉండదు. కాని ఒక సేవకునికి ఉండవలసిన బాధ్యత అయితే ఎప్పుడూ ఉంటుంది. అది వివిధ క్షేత్రాల, ఉపక్షేత్రాల యొక్క నిర్మలీకరణ నిరాటంకంగా జరిగేటట్లు చేయడమే దైవికమైన పనికి మార్గమును సుగమం చేస్తున్నట్లు.

కొన్నిసార్లు అభ్యసీ కేంద్ర మండలములోనికి ప్రవేశించిక ముందే దైవము అతనిని తన అదుపులోనికి తీసుకుంటుంది. కాని అది చాలా అరుదుగా జరుగుతుంది. ఉదాహరణకు అభ్యాసి కేంద్రమండలములోనికి అడుగుపెట్టి ఏడు వృత్తములు దాటకపోతే, అక్కడ గురువు బాధ్యత అభ్యాసీ ఆ ఏడు వృత్తములు దాటేట్లు చేయవలసిన అవసరం ఉంటుంది. ఒక వేళ అభ్యాసీ కేంద్రమండలములోనికి అడుగిక మునుపే దైవం అతని సంరక్షణ తీసుకుంటే; అప్పుడు కూడా గురువు అతనిని ఏడువృత్తాలు దాటడానికి సహాయపడాలి, అభ్యాసీ అస్థిత్వములోని ప్రతి అణువును దివ్యత్వంగా మలచడానికి 'దివ్యత్వం' బాధ్యతను వహిస్తుంది.

అస్థిత్వములోని ప్రతి అణువును శక్తిగాను తరువాత శక్తి యొక్క అంతిమస్థితి అయిన పరతత్వము (Absolute) (ఆదిమూలము) గాను మార్చుట దైవము యొక్క పని ఎవరైనా అటువంటి స్థితిని తమలో సాక్షాత్కరింపచేసుకుంటే; అతను పైనుదహరించిన పరిణామమును వెంటనే తీసుకొని రాగలడు. కాని అది అంత సులభసాధ్యమైన పనికాదు. ఎందుకంటే అతనికి భగవంతుడంతటి అంత్యంత సూక్ష్మమయినటువంటి స్థితి అవసరం. ప్రశిక్షకులకు ఉత్సాహపరిచేందుకు నేను ఇక్కడ ఒక విషయం వ్రాయదలచుకున్నాను. అదేమిటంటే వారు స్వతహాగా పైన తెలిపినటువంటి సూక్ష్మస్థితిని కలిగి ఉండక పోయినా, వారు తమపై తమకు నమ్మకముండి 'మాష్టరు' పై పూర్తి నమ్మకముంటే ఏదైనా రాయినైనా శక్తిగాను తద్వారా పరతత్వముగాను మార్చగలరు. కాని మన ప్రశిక్షకులకు ఇలా

చేయవద్దని నేను హెచ్చరికగా చెప్తున్నాను. ఎందుకంటే అభ్యాసీకి ఇది చాలా ప్రమాదకరమైనది.

నేను ప్రయోగాత్మకంగా ఒక అభ్యాసీ మీద అటువంటి ప్రయత్నం చేసినాను. అదికూడా ఒకే ఒకసారి స్పర్శ మాత్రంగానే దాని ఫలితంగా అతని నాడీ వ్యవస్థలోని ప్రతి నరము సమస్యగా పరిణమించింది. వెంటనే నేను పనిచేయడం ఆపివేసినాను. అతనికి ఆ స్థితి భరింపగలదిగా ఉందా లేదా అని ప్రతి క్షణం గమనిస్తూనే ఉన్నాను. ఇలా మాష్టరే స్వయంగా ఎన్నో విషయాలను తన చేతులలోనికి తీసుకోవలసి ఉంటుంది. దానికి భగవంతునికి సంబధం లేదు. అవి ఏమిటి?

అవి కేంద్రమండలపు మెదలులో ఉన్న బిందువులు మరియు 7 వృత్తాలు మొదలగునవి. నా ప్రత్యాక్షను భవం బట్టి, భగవంతుని అంత సూక్ష్మంగా కొన్ని పరిస్థితులలో మాష్టరు పనిచేయలేనపుడు, దైవమే ఆ పనిని తన చేతులలోనికి తీసుకొంటుంది. ఒక వేళ మాష్టరు అత్యున్నత శక్తివంతులైతే అభ్యాసీ బాధ్యతను ఆరంభంలోనే నేరుగా దైవానికి అర్పించవచ్చు కాని అలా, ప్రకృతిపై అదుపు గల మాష్టరు మాత్రమే అటువంటి పనిని చేయగలరు. కావున ఈ ప్రక్రియను చేయ ప్రయత్నించవద్దు. పరతత్వము తన కృపను వ్యక్తిగత అభ్యర్ధి వైపు మరల్చినపుడు అది బహ్మరంధ్రము గుండా లోపలికి వచ్చును. బాహ్యంగా అది మనం తలపై పిలక పెట్టుకొనే స్థానము దీనిలో గల ప్రక్రియ ఏమిటంటే బ్రహ్మరంధ్రమును తెరచి దానిని భగవంతుని వైపు మరల్చి, దానికి భగవంతునితో సంబంధము ఏర్పరచి దివ్యకృపలోనికి ప్రవేశించుటకు ఎదురుచూడాలంటే. ఇక్కడ అతి జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఈ ప్రక్రియను అమలు చేసేటపుడు అభ్యాసి, గురువుతో బలమైన అనుసంధాన్ని ఏర్పరచుకొని ఉండాలి. అప్పుడు అక్కడ అవసరమైనంత వరకే శక్తి ప్రవేశించడం జరుగుతుంది. అలా కానపుడు అది చాలా ప్రమాదకరమైనది. దీనికి సంబంధించిన ఏ విషయాన్ని నేను దాయదలచుకోలేదు, ఎందుకంటే నాకున్న ఆదేశాలు అటువంటివి. అందువలన నేను ఇవి అన్ని ప్రశిక్షకులకు తెలియచేస్తున్నది. వారికి పనిలో ఉపయోగపడుతాయి. అంతేగాక పునరాలోచనకు నాకు అది పునాదిగా ఉంటుంది. అలాగే ఏదేనీ క్రొత్త విషయం కనుగొన్న తరువాత దానిని వైద్యులు/విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులు చేయునట్లుగా నేరుగా మనిషిపై ప్రయోగించరాదు. ఎందుకంటే ఉన్నత స్థాయి కేంద్రాలు అసంబద్ధంగా సృశిస్తే ప్రమాదకరమైన పరిణామాలకు దారి తీస్తుంది. అందువలన మొదట ప్రమాదమును ఏవిధంగా తప్పించాలి (avoid) అని ఆలోచించాలి. అలా అతను పూర్తిగా సంతృప్తిచెందిన తరువాత మాత్రమే, పైన ఉదహరించిన ప్రక్రియను అమలులోనికి తీసుకొని రావలెను. అలానే అనుభవాలు కూడా మనం కనుగొన్న విషయాలే. కాని ఉన్నత స్థాయికి సంబంధించిన పరిశోధనలకు సరియైన ఆలోచనా విధానము అవసరము. ఉన్నత స్థాయిలలో ఇది ఖచ్చితంగా ఉంటుంది. ఇక్కడ మనిషి ఏమి ఆలోచించినా అది సరియైనదిగా అలా ఆలోచనా విధానము సరియైనదియినపుడు హృదయం సంకేతాన్ని ఇస్తుంది. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే మన ఆలోచనా విధానము సరియైనదా కాదా అని నిర్ణయించేది హృదయమే !

సరియైన విషయాలలో హృదయం తన సంకేతాలను ఇస్తుంది అది దాని సహజ లక్షణం. కాని దానిని మాటలలో వ్యక్తీకరించలేము. మిషనులోని ప్రశిక్షకులు ఈ విషయంలో సరియైన అవగాహనకు రాగలరు. వాటిని అర్థం చేసుకోగలరు. ఒక అభ్యాసీ మాష్టరులో లయావస్థ పొందివుంటే వారు భౌతికంగా లేకున్నాసరే వారినుండి సంకేతాలు వస్తాయి.

వైరాగ్యం పెంపొందే విధానము

ఒక వ్యక్తి యొక్క ఆధ్యాత్మిక స్థితిని ఎవరైన తెలుసుకోవాలంటే, అతనిలోని ఆలోచనా ప్రవాహమును గమనించాలి. పటము 1లో చూపించినట్లు చిత్త సరస్సులో ఆలోచనా తరంగము మొదలై క్రిందకు ధారగా వస్తుంది. అక్కడి నుండి అది రెండు పాయలుగా విడిపోయి ఒకటి హృదయక్షేత్రం లోని క్రింది భాగమునకు మరి యెకటి 'ఆత్మ చక్రము' వైపు

మళ్ళుతుంది. ఇక్కడ హృదయక్షేత్రమువైపు బలీయంగా ఆలోచనా ప్రవాహములు ఉన్న వ్యక్తి ఎక్కువగా లౌక్యుడు వ్యావహారి కూడా అని, అలాగే ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్నతుడిగా ఉన్న వ్యక్తి అయితే, ఆత్మచక్రం వైపుగా ఈ ప్రవాహం చాలా బలీయమైనదిగా ఉంటుంది. అందువలన చిత్తసరస్సు నుండి వచ్చే ప్రవాహమును ఆత్మచక్రం వైపు పూర్తిగా ఎప్పుడూ మళ్ళించరాదు. ఆ ప్రవాహములోని పైభాగమును ఉన్నతంగా ఉన్న పార్శ్వమును/పాయను మాత్రమే ఆత్మచక్రం వైపు మళ్ళించవలెను. ఇది చాలా సుతారంగా చేయాలి. ఎటువంటి శక్తిని (ఫోర్స్)ను ఉపయోగించరాదు. దీని ఫలితం అభ్యాసీలో త్వరితగతిన వైరాగ్యము పెంపొందుతుంది. ఫలితంగా అతను చాలా సులభంగా, సరళంగా తన యాత్ర కొనసాగడం గమనించవచ్చు. ఈ పద్ధతిని నేను చాలా మంది మీద ప్రయోగించి చూసాను. అందరిలో సంతృప్తికరమైన ఫలితాలు కనబడ్డాయి. దాని యొక్క తక్షణ ఫలితం అభ్యాసీలో ఆలోచనా రహితస్థితిని ఏర్పడుతుంది. మామూలుగా ప్రశిక్షకులు, అభ్యాసీలు వచ్చే ఆలోచనా తరంగములను తనపనికి ఆటకంము కలుగచేస్తే తప్ప అపివేయుటకు ప్రయత్నించరాదు. కొన్ని సందర్భాలలో అభ్యాసి మనస్సు అతి చిత్తచాంచల్యముతో ఉండటం నా హృదయంపై స్పందిచటం జరిగింది. అటువంటి స్థితిలో మొదటిగా అశాంతిని నిర్మలీకరణ ద్వారా తీసివేసేస్థిని. తరువాత ఆలోచనా ప్రవాహమును ఆపివేసినాను. ఇలా ఆలోచనా ప్రవాహమును ఆత్మచక్రము వైపు మళ్ళించడమనే ప్రక్రియను మొదట సిట్టింగులోనే ప్రయత్నించవచ్చు. మానవ శరీరంలో ఎవరైనా ఒక మహా సముద్రమును కనుగొనాలంటే అది కేవలం చిత్త సరస్సే. అక్కడ ప్రకంపనలు కూడా చలా సూక్ష్మరూపములో ఉంటాయి. వాటిని ప్రకృతి క్రమబద్ధీకరిస్తుంది. దానికి ఆజ్ఞాచక్రముకు ఎటువంటి సంబంధము లేదు. ఆజ్ఞాచక్రమునకు వేరే ప్రత్యేకమైన/నిర్ణయమైన పని ఉంది. అది మనిషి శరీరమునకు అవసరమైన శక్తిని (పవర్/ఎనర్జీ) ని సరఫరా చేస్తుంది. కాని చిత్తసరస్సు ఆలోచనా శక్తితో (థాట్ ఫోర్స్) సంబంధము కలిగి ఉంటుంది. వివిధరకాలైన మనస్థత్వములు గలవారిలో చిత్తసరస్సు వివిధ రకములైన రంగులను కలిగి ఉంటుంది. ఊదారంగు కొద్దిగా ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి కలిగి సాధారణ మానవస్థితికి అతీతంగా ఎదిగిన వ్యక్తిని సూచిస్తుంది. అదే పరిపూర్ణ వ్యక్తిలోనయితే చిత్తసరస్సు రంగు కెంపువర్ణమును కలిగి ఉంటుంది. ఈ కెంపువర్ణమును తిరుపతిలోని డా॥ కె.సి.వి. గారు తన పరిశోధనలలో కనుగొనడం జరిగింది. అది పూర్తిగా నిజం. ఇప్పుడు ఇక్కడ ప్రశిక్షకుని యొక్క కర్తవ్యం ఏమిటి? అతను దానిలోని హెచ్చు తగ్గులను పూర్తిగా తొలగించి వైచి సమత్వము, ప్రశాంతతను నెలకొనేట్లు చేయాలి. దానిని పూర్తిగా సరిదిద్దినపుడు అది హృదయక్షేత్రంలోనికి పంపే శక్తి వల్ల ఒక విధమైన దివ్యగంధము లాంటి వాసన వచ్చునని చెప్పవచ్చు. లౌకిక వ్యవహారాలలో దివ్యత్వమే పనిచేస్తుంది.

పైన ఉదహరించిన పద్ధతిని ముందు, దానిని; చిత్తసరస్సును (చిత్తసరస్సు సంబందించిన) పూర్తిగా నిర్మలీకరణము చేయాలి. దానిని నిర్మలీకరణము చేయుటకు కొద్దిసమయము పడుతుంది. ఆ బిందువును వెనువెంటనే నిర్మలీకణ చేయుట సాధ్యంకాదు. ప్రశిక్షకుడు ఆపనిని చేయుటలో ఏదేని సమస్య వస్తే కుడికాలు బొటన వేలును మొదట నిర్మలీకరణ కావించాలి తరువాత చిత్తసరస్సు నిర్మలీకరణ చెయ్యాలి.

సమస్యలైతే ఎన్నోఉంటాయి. కాని వివిధ బిందువులు వెళ్ళే మార్గములోనే రకరకాలైన ఆటంకాలను ప్రిసెప్టరు సకల్పమును ఉపయోగించి తీసి వేయవచ్చు. కుడికాలు బొటనవేలు ముందుభాగము చిత్తసరస్సుతో సంభందము కలిగి ఉంటుంది. అయినా కాలివేలు మొత్తమును నిర్మలీకరణమ చేయుటలో ఎటువంటి హానిలేదు.

అజ్ఞాచక్రము పై ధ్యానము ఎలా చేయాలో ఇక్కడ ప్రస్తావించడం చాలా సరియైనది అని నా అభిప్రాయము ఇది ప్రశిక్షకులకు ఎంతో ఉపయోగకరమైనది అభ్యాసులకు దీనితో ఎటువంటి సంబంధము లేదు ఎందుకంటే మనం హృదయాన్ని ధ్యానకేంద్రముగా తీసుకొన్నాం కాబట్టి. ప్రజలు సహజంగా ఆజ్ఞాచక్రపు ఉన్నత భాగముపై ధ్యానము చేస్తుంటారు. ఎందుకంటే అది నిరంతర శక్తిని శరీరంలోని వివిధ భాగములకు సరఫరా చేస్తుంది మిరుమిట్లు గొలుపుతూ ఉంటుంది. కనుక నిరంతరం జరిగే ఈ చర్యలవల్ల అక్కడ ప్రకంపనలు రూపంలో ఎప్పుడూ చలనము ఉంటుంది.

అందువలన అజ్ఞాచక్రపు నిమ్న/దిగువ భాగము పైధ్యానము చేయుట సరియైన పద్ధతి.

అక్కడ అజ్ఞాచక్రము వద్ద మిరుమిట్లు గొలిపే కాంతి ఉండటం వలన ప్రజలు అక్కడ ధ్యానం చేస్తుంటారు. అదివారికి ఆటఆడుకునే వస్తువులా కనబడుతుంది. కాకపోతే సత్‌తత్వం యొక్క రంగు బూడిద (గ్రే) గా ఉండి మనం వెలుగునుండి బూడిద వర్ణం వైపు పయనించడం చేస్తాము. చీకటికి వెలుగుకు మధ్యనున్న రంగును నేను బూడిదరంగుతో అర్ధమయ్యేందుకు పోల్చిచెప్పవలసి వస్తోంది. బూడిద యొక్క సరియైన వర్ణమును విశదీకరించడానికి నాకు సరియైన పదాలు దొరకడం లేదు. దానిని బూడిద రహిత బూడిద వర్ణముగా చెప్పుట సరియైనదేమో! మన ప్రాచీన గ్రంధాలు ప్రత్యేకించి **నాసదీయసూక్తము** కూడా దానిని కాలమానంగా మాత్రమే చెపుతుంది. చిత్తసరస్సు యొక్క ప్రకంపనలు బాగా తక్కువ స్థాయిలో కేంద్ర మండలపు ప్రకంపనలుగా మారినపుడు, అవి సహజ ప్రకంపనలుగా మారతాయి. నిజానికి మనమే వాటిని చిత్తసరస్సు యొక్క ప్రకంపనలను పాడుచేస్తాము, ఈ ప్రక్రియ (చిత్తసరుస్సు శుద్ధి) పూర్తి అయినపుడు, ఆలోచనలు అవసరమయినపుడు మాత్రమే వస్తాయి.

హృదయక్షేత్రపు ఎడమ పార్శ్వము ఇంకా పూర్తిగా పరిశోధించవలసి ఉంది. కేవలం ప్రాపంచికమైన కార్యములకు మాత్రమే అక్కడ ఏమిఉంది అని నేను పరిశోధనా మాత్రంగా చూసాను తద్వారా వాటిని (వివిధ శక్తులను) మానవ ఆధ్యాత్మిక వికాసానికి ఉపయోగించవచ్చు. అక్కడ గల వివిధ క్షేత్రాలు మానవశరీరంలోని వివిధ అంగములతో నేరుగా సంబంధమును కలిగి ఉన్నవి. ఈ వివిధ క్షేత్రాలలో గల నిజమైన శక్తిని పూర్తిగా అంచనా వేయుట, దాదాపు అసాధ్యం. తత్సంబంధిత పదాలు మనవద్ద ఉంటే మనము వాటిని గురించి కొంత మాట్లాడవచ్చు/చెప్పడానికి వీలు కుదురుతుంది. నిజానికి అది హృదయా మండలంలో కుడి పార్శ్వమునకు ఎదురుగా గల ఒక చీకటి క్షేత్రము. ఆ భాగముకూడా ఆధ్యాత్మిక సువాసనలను పొందితే దాని ప్రభావము శరీరంలోని మిగతా భాగములకు కూడా సోకుతుందని నా భావన. అలా హృదయ మండలపు ఎడమ భాగము కూడా ఆధ్యాత్మికంగా ఉపయోగకరమైనది/ప్రయోజనకరమైనది నాకు అనిపించినపుడు నేను ఈ పుస్తకమునకు, రెండవ భాగము వ్రాస్తాను.

యాత్ర:

మన సహజమార్గ పద్ధతిలో యాత్ర చాలా తప్పని సరి. దీనివలన అభ్యాసికి ఆ నిర్దిష్టమైన కేంద్రము యొక్క జ్ఞానము; మరియు ఆ కేంద్రము యొక్క ప్రభావమును ఉపయోగించే పద్ధతిలోనూ మెళకువ వచ్చినప్పుడు దానిని మానవ ప్రయోజనానికై ఉపయోగించగలడని సరియైన విధంగా ఉపయోగించగలడని నాకు అనిపిస్తోంది. కాని ఇక్కడ నేను ఉదహరించేది నేను కనుగొనడమో లేక అనుభవమునకు రావడమో జరిగింది. ఇందుకు మొదట కావలసినది సంకల్పము, అది తిరుగులేని సంకల్పము. మన సంస్థలోని ప్రతి పశిక్షకునికి తగిన సంకల్పము ఉందని నేను ఘంటాపథంగా చెప్పగలను కాని ఆ సంకల్పము ఇంకా పెరగడానికి వారు తమలో తమపై సందేహమును పెట్టుకొన రాదు, తాము చేపట్టిన కార్యము గురించి, సందేహము వారికి మాష్టరు పై గల అపనమ్మకమును తెలియజేస్తుంది. అలాగే అది వారిలో సెల్ఫ్ ఎక్కువని సూచిస్తుంది. ఇక్కడ నేను చెప్పదలచుకున్న విషయం ఏమిటంటే ఎవరైతే తామే పనిచేయుచున్నారని తలంచెదరో వారి విషయంలో మాష్టరు గారి వాస్తవిక శక్తి వ్యక్తమవదు. మాష్టరు గారి పనిచేస్తున్నపుడు వారు, తాను కాదు మాష్టరే ఆపని చేస్తున్నట్లు భావించాలి లేక మాష్టరు గారి 'ఫోర్స్' పనిచేస్తున్నట్లుగా భావించాలి. ఇలా చేయటం వల్ల వారిలో తమపైతమకు నమ్మకం ఏర్పడుతుంది. అదికూడా అవసరమే. ప్రశిక్షకుడు హృదయాక్షేత్రపు పని అయిపోయిందని తలిస్తే అది వెంటనే అయిపోతుంది. కాని అక్కడ 'నేను' ఉండకూడదు. అక్కడ ఉండవలసిన భావం ఏమిటంటే అది వారి మాష్టరు పని, వారే ఆ పనిని చేస్తున్నారని తలంచాలి. కాని ఇలా తొందర పడి చెయ్యరాదు. ఆలా చేస్తే నరాలపై ప్రభావము చూపే ఆస్కారము ఉంది.

మామూలుగా కొంత కదలిక ఉన్నా, అభ్యాసీలలో యాత్ర అంతా సులభంగా/త్వరితంగా మొదలవదు. అతను

వివిధ చక్రాలలో కూడా కదలవచ్చు. దానిని మాష్టరు అక్సి–ప్రతిబింబము అనెడివారు. హృదయ మండలపు యాత్ర ప్రారంభం కావడానికి మనం కొంతకాలము ఎదురుచూడవలసి ఉంటుంది. కాని యాత్ర తనంతట తాను మొదలవనపుడు, మనము అక్కడ ఒక (పి) అను శక్తి కేంద్రమును ఏర్పరచి, అందలి శక్తి యాత్ర మొదలగుటకు సహాయము చేయుచున్నదని సూచన నివ్వాలి. సవ్యదిశలో మనం కొద్దిపాటి కదలికను కలుగచేస్తే యాత్ర ఆరంభమయి వెంటనే అయిపోతుంది. అందువలన మనము అలాచేయరాదు. మనము చాలా నెమ్మళంగా అణువణవు చొప్పన చేస్తుండాలి.

ఉదాహరణకు ఎవరేని ప్రశిక్షకుడు మెత్తం యాత్ర అంతా ఒక గంట కాలంలో పూర్తి చేయాలను కుంటే అతను హృదయానికి తెలియనంత మెల్లగా సృజించి. అతను కదలికను నెమ్మదిగా మొదలు పెట్టాలి. ఎప్పుడైతే కదలిక మొదలవుతుందో. అప్పుడు అతను మొత్తం యాత్రను 15 ని॥లలో పూర్తి చేయాలను కుంటే ఆ 15 నిముషములను 5 భాగాలుగా అంటే 3 ని॥ వలె విడగొట్టి, ప్రతి స్థాయిలోను 3 ని॥లు వినియోగించాలి. కాని ఈ నిరంతరంగా ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది.కాని ఈ పద్ధతిని ప్రొవిజనల్ పర్మిషన్ గల ప్రశిక్షకులు ఉపయోగించరాదు. అలాగే ఈ భాగములను మొదటి భాగములోని విషయాలు ప్రశిక్షకుడు ప్రయత్నించవచ్చా లేదా అనే విషయము కేవలం, ప్రశిక్షకుడే నిర్ణయించాలి. హృదయ గ్రంధిలో యాత్ర (1పింట్) తగినంత మేరకు అయిన తరువాత అభ్యాసిని రెండవదయిన ఆత్మ చక్రములోనికి తీసుకువెళ్ళాలి. పైన పద్ధతినే ఉపయోగించిన అక్కడ కూడా యాత్ర పూర్తగుతుంది. అలాగునే అగ్ని, జలము కాంత చక్రము, ఆజ్ఞాచక్రములలో కూడా యాత్రను పూర్తిచేయాలి కాని అభ్యాసీ బ్రహ్మాండములమునకు వచ్చినప్పుడు ఈ పద్ధతిని ఉపయోగించరాదు.

అక్కడ మనం ఆక్షేత్రం మొక్క న్యూక్లియన్ లేదా మాష్టరు కణమును పరిగణలోనికి తీసుకొనవలయును. అది ఎప్పుడూ మధ్యలో ఉంటుంది. దానిని మనం నిర్మలీకరణగావించి. సంకల్పముతో కదలికను కలుగచేసి ఉదాహరణకు ఒక ప్రిసెప్టరు 15 ని॥లో ఆ యాత్రను పూర్తి చేయాలనుకొన్నపుడు, అతను ఆ 15 ని॥ లను 5 భాగాలుగా విభజించి అందులో 1/5 వ భాగపు పని పూర్తి అయిపోయినదని ధృఢసంకల్పము చేయాలి. అలాగని మనం సూచనను వెంఠనే ఇవ్వరాదు. మెల్లగా మెల్లగా సున్నితంగా మొదటి 1/5 భాగాన్ని పూర్తిచేసి మిగతా భాగాలను కూడా అదే విధంగా పూర్తిచేయాలి.

హృదయాక్షేత్రములోనూ బ్రహ్మాండములములోనూ ఒక సాధారణ సూత్రం ఏమిటంటే ప్రశిక్షకుడు తగినంత కాలం నిరీక్షించి అభ్యాసీలో శక్తి తనంతటతాను పెరిగితే అది యాత్ర సహజంగానే జరగడానికి ఉపయోగపడేట్ల చేయాలి. నా మాష్టరు అలాగునే చాలా సహజంగానే యాత్ర జరిగేటట్లు చేసేవారు. (వారి దగ్గర అపారమైన శక్తి ఉన్నా దానిని ఆత్యుత్తమ పద్ధతిలో ఉపయోగించ గలిగే పద్ధతులు తెసిసిఉన్నా). కాని నాకువారి నుండి వచ్చిన ఆదేశాలు వేరు. సాధ్యమయినంత తక్కువ కాలంలో వ్యక్తులను తయారుచేయాలి కాబట్టి నేను ఆవిధంగా చేసి మీ అందరూ కూడా చేయాలని ప్రోత్సహిస్తున్నాను.

ఉదాహరణకు ప్రశిక్షకుడు సాధ్యమయినంత త్వరితంగా యాత్రను ముంగించాలనుకుంటే అది అతను రెండుగంటలలో ముగుస్తోందని అనుకుంటే అది రెండు గంటలలోనూ ముగుస్తుంది. ఇక్కడ మీ ముందు నేను స్వయంగా అనుభవ పూర్వకంగా జరిగిన ఒక సంఘటనను తెలుపుతాను ఒకసారి ఒక అభివృద్ధి విషయంలో ఇలాగే యాత్ర అంతా 2 గంటలలో పూర్తి కావాలని నేను ఒక సంకల్పాన్ని ఇచ్చాను. తరువాత ఆ విషయం పూర్తిగా మరచిపోయా. తరువాత అతనిని చూస్తే ఆజ్ఞాచక్రములో యాత్ర పూర్తిగా అయిపోయి ఆ చక్రము మరింగ క్రియాశీలకంగా పెరగటం గమనించాను. నా మాష్టరు అప్పుడు నాకు ఆదేశించిన విధంగా ఆ అతిక్రియాశీలతను తీసివేసి అతనిని బ్రహ్మాండ మండలమునకు పంపించాను. ఈ విషయాన్ని నేను మీకు ఉపయోగకారిగా ఉంటుందని చెప్పుతున్నాను.

మీ గైడెన్స్ మరియు పరిశోధన నిమిత్తం నేను మీకు ఇక్కడ కొన్ని విషయాలు తెలుపుతున్నాను. మనము దాటే వివిధ క్షేత్రాలు; బ్రహ్మాండము; పరబ్రహ్మాండము; ప్రపన్న, ప్రభు, ప్రపన్న–ప్రభు. వీటికి సంబందించిన కొంత సమాచారము పర్షియన్ సాహిత్యంలో మనకు కనబడుతుంది. కాని అదికూడా కేవలం పరబ్రహ్మాండములం వరకూ మాత్రమే. తరువాత ఒక సూఫీ ప్రపన్న క్షేత్రం తాలూకూ పేరు తెలియపరచలేదు కాని కొంత సమాచారాన్ని ఇచ్చాడు.దాని తరువాతకు ఎన్నో కేంద్రాలు ఉన్నాయి. వాటికి నేను ఎ.బి.సి.డి. అని పేరు పెట్టాను. ఒక అభ్యాసీ విషయంలో నయితే ఎ – జడ్ వరకు, ఎ1 – జడ్1 వరకు, ఎ2–యల్2 వరకీ తీసుకువచ్చాను. అవి అన్ని కలసి మొత్తం 64 బిందువులు. కాని ప్రస్తుత ఈ స్థితిలో అవి అన్నీ అనిర్విచనీయమైనవి.సెయింట్ సిస్టర్ కస్తూరిగారు ఈ 64 బిందువల వద్ద ఉండే స్థితిలను గురించి విపులంగా వ్యక్తీకరించారు.

అంతేకాక కేంద్రాలలో కూడా యాత్ర ఉంటుంది. అలాగె x మరియు y ల వద్దకూడా. ఇక్కడ x, y లు ప్రధాన బిందువుల వద్ద జీవన్ముక్త స్థితి అనుభూతికి వచ్చింది. ఈ బిందువులు చూడడానికి చాలా చిన్నవిగా ఉన్నా అవి చాలా శక్తివంతమైన బిందువులు. చివరగా అభ్యాసీ కేంద్రమండలంలోని ప్రవేశించినపుడు యాత్ర ఉండదు. అక్కడ ఉండేది జ్ఞానము, వ్యాకోచించడం, మరియు పరతత్వపు దర్శనము మొదలగునవి మాత్రమే ఉంటాయి.

ఇవి అన్నియు..... 7 వృత్తాలు దాటిన తరువాత వస్తాయి. తరువాత ఇంక చెప్పటానికి ఏమిలేదు. అక్కడ ఇంక స్థాయికి సంబంధించిన ప్రశ్న తలెత్తదు. ఇక్కడ క్రియాశీలత అంతా అంతరిస్తుంది. భగవత్ కృపవలన ప్రతి ఒక్కరు ఈ స్థితిని చేరుకోగాక! అక్కడికి చేరుకున్న వ్యక్తి తనస్థితిని ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ వీటలేదు – ఒకవేళ తన ప్రాణం పోయినా సరే. ఒక వేళ ఎవరికైనా ఆస్థితి గురించి ఎదోవిధంగా విశదీకరిస్తే అతను సాక్షాత్కారానికై ప్రయత్నించడు.

కాలశక్తి:

ఒక రోజు నేను మామూలుగా ఇచ్చే శిక్షణ కాక వేరే ఏదేని పద్ధతిలో శిక్షణ ఇవ్వవచ్చునేమోనని ఆలోచిస్తున్నాను.

21 బిందువులు

1. 1.4.7. – భావోద్వేగాలు, వివరాలకు సంబంధించిన బిందువులు.
2. 2.5.8. – ఇవి సామ్యావ్యస్థకు సంబంధించినవి.
3. 3.6.9 – కుండలినికి సంబంధించినవి
4. 10 టి – ఆలోచనలు
5. 11 డి – కోరికలను అదుపుచేసే బిందువులు
6. 12 హెచ్ – ఆకలిని నియంత్రించే బిందువలు
7. 13 – అలవాట్లు ప్రవృత్తులు
8. 14 – కోపానికి సంబంధించినవి
9. 15 – సూక్ష్మస్థాయి కోరికలు
10. 16 – దివ్య జ్ఞానమునకు
11. 17 – ఊర్ధ్వ/నిమ్న స్థాయి కేంద్రములు కలిసేచోటు. శరీరంలో అణువులను శక్తిగా మార్చే బిందువు.

12. 18 – అన్నింటిని పరతత్వములోనికి మార్చేబిందువు.

13. 19 – పరిణామము చెందించే బిందువు.

14. 20 – సమైక్యత, లయావస్థ

15. 21 – విధ్వంసక అక్షి

నేను ఆ ఆలోచనలో గాఢంగా మునిగి ఉన్నపుడు నా మాష్టరు నాకు అందులో రెండు విధాలయిన పద్ధతులున్నాయిని అని కాలశక్తి, దయాల్ శక్తి అని చెప్పారు.

అప్పుడు మీరు మాకు కాలశక్తి ద్వారానా లేక దయాళ్ శక్తి ద్వారానా శిక్షణ ఇచ్చారు అని అడిగాను.దానికి వారు దయాళ్ శక్తి ద్వారా ఇచ్చాను అని చెప్పారు. నేను దానికి ఎందుకు అలా అని అడిగాను? మాలో ఎవరికీ కాలశక్తి ద్వారా శిక్షణ ఏందుకు ఇవ్వలేదు అని అడిగాను. దానికి వారు అటువంటి శిక్షణ పొందటానికి ఎవరూ సమర్థులు కారు అని చెప్పారు.

తరువాత కొంత సమయానికి ఒక వ్యక్తి వచ్చి తనలో గల వికారాలకు సంబంధించిన సమస్యను గురించి చెప్పారు అపుడు నేను వ్యవస్థలోని ఏ బిందువుపైన పని చేస్తే అవి సహజస్థితికి వస్తాయో అని ఆలోచిస్తే – ఒక కేంద్రము స్పురణకు వచ్చింది. అప్పుడు దాని మీద సంకల్పాన్ని ఉపయోగించాను. తరువాత అతను నా దగ్గరకు మరల వచ్చినపుడు వికారాలు సహజత్వానికి వచ్చాయని చెప్పాడు. అపుడు నా మాష్టరు అదే 'కాలశక్తి' యొక్క ప్రభావమని చెప్పారు.

అదే రోజు రాత్రి నేను సుమారుగా 9 బిందువులను కనుగొనడం జరిగింది (చిత్రం – 4) పటములోని వెన్నెముక మీద గల 1,4,7 బిందువులు వికారాలకు, 2,5,8 కుండలిని జాగృతం చేయడానికి అలాగే 3,6,9.బిందువులు చాలా శక్తివంతమైనవి మరియు ప్రత్యేకించి కుండలినికి చెందినవి. అందువలన ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ 3,6,9 బిందువులను స్పృశించరాదు. కుండలిని జాగృతం చేయడానికి ఒక సులభమైన పద్ధతి ఉంది. నేను 14 బిందువులు కునుగొన్నప్పుడు, ఇంకేవి బిందువులు లేవని అనిపించినది. వెను వెంటనే లాలాజీగారు ఇంకా 21 బిందువులు ఉన్నాయిని చెప్పారు. మరల నేను వాటి గురించి మరల ఆలోచించి 14 సంIIలలో మొత్తం అన్ని బిందువులను కునుగొన్నాను. అన్ని కేంద్రములు దివ్యశక్తితో పూర్తిగా నిండి ఉన్నాయి. ఎవరేని ప్రశిక్షకుడు, ఎవరేని అభ్యాసీ యొక్క పైనుదహరించిన బిందువులను ఉపయోగిద్దామని వాటిపై దృష్టిని కేంద్రీకరిస్తే ఒక్కదాటున శక్తి పెల్లుబికి బయటకు వస్తుంది. అది అభ్యాసికే చాలా ప్రమాదకరమైనది. దీనికి తగిన పద్ధతి ఏమిటంటే ఏదేని ఒక ప్రత్యేకమైన నిర్థిష్టమైన ప్రయోజనానికి సంబంధించిన బిందువుపై దృష్టిని కేంద్రీకృతం చేసి అభ్యాసికి అవసరమైనంత మేరకే శక్తిని బయటకు తీయాలి. మరోలా, అభ్యాసీని ఈ పద్ధతిలో ఆ బిందువుపై సంకల్పపు వత్తిడిని తగినంత పెంచి, అభ్యాసీకి అవసరమైనంత మేరకు శక్తిని బయటకు తీయాలి. అవసరమైన దానికంటే అది ఎక్కువ శక్తిని బహిర్గత పరచకూడదు. ఛాతీ, తల భాగములోని బిందువులవలె వీటిని జాగృతము చేయరాదు. దీనికి విరుద్ధంగా 1,4,7 బిందువులు వద్ద మనం శక్తిని బయటకు తీసుకు రాకూడదు. అలాకాకుండా వాటిని కొద్దిగా అదిమి వదలిపెట్టాలి. మరింతగా వాటిని అదిమితే అతను నిర్వీర్యుడవుతాడు. ఈ బిందువుల సరియైన స్థానము పటము 13లో ఇవ్వబడింది.

10 (టి) బిందువు ఆలోచనలను క్రమబద్ధీకరించుట కొరకు. అలా అని ఈ బిందువునుండి ఆలోచనలు వస్తాయని కాదు. కాని ఈ బిందువు ఆలోచనలను తగ్గించటానికి ఉపయోగిస్తుంది. దీనికి గల ప్రక్రియ ఏమిటంటే సంకల్పాన్ని కొద్దిగా ఈ బిందువు పై అదిమి, ఏదేని ఒక మూలనుండి అవసరమయినంత మేరకు శక్తిని బయటకు తీసి వ్యవస్థ పై పనిచేయుటకు ఉపయోగించాలి. దీనిని ప్రశిక్షకుడు పర్యవేక్షిస్తుండాలి. ఆ శక్తిని వ్యవ్వస్థపైన తన పని పూర్తి చెయ్యాలి. అలా నిర్థిష్టమైన ప్రయోజనం చేకూరిన తరువాత ఆ వత్తిడిని తీసివేయాలి. అది అపుడు వ్యవస్థలో అంతకు మునుపు ఉన్న

స్థితికి వస్తుంది. ప్రతి కేంద్రము పై ఒక విధమైన వల లాంటిది ఉంటుంది. అది లోపలిశక్తి బయటకు పొంగి పొరలకుండా అదుపులో ఉంచుతుంది. ఈ పని అంతా పూర్తిచేయుటకు కేవలం కొద్ది సెకన్లు మాత్రమే పడుతుంది.

లౌకిక పరమైన కోర్కెలను నియంత్రించే 11(డి) బిందువు కూడా అదే క్రమబద్ధీకరణ విధానము 10(టి) వలె ఉంటుంది.

మిగతా బిందువులన్నింటికీ కూడా పద్ధతి ఇదే. 20 వ బిందువు అన్నింటికన్నా బలీయమైన బిందువు. అది వ్యవస్థ మొత్తాన్ని సమైక్య పరచడానికి ఉపయోగపడుతుంది. ఈ బిందువును చాలా ఉన్నత స్థితికి వచ్చిన తరువాత మాత్రమే స్పృశించాలి. అదికూడా కేవలం 2 లేక 3 సెకన్లు మాత్రమే.

ఇది నేను కేవలం ప్రిసెప్టర్లకు తెలిపేందుకు మాత్రమే వ్రాసినాను. విధ్వంసక అక్షి. ప్రకృతేస్వయంగా ఈ ప్రపంచంలోని ఏదేని భాగము వినాశనానికి గురి కావలసి వస్తే అది తెరుస్తుంది. ఈ విధ్వంసక అక్షి గురించి నేను రాజయోగ ప్రభావములో శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ కురుక్షేత్ర సంగ్రామములో 18 రోజులు తెరచి ఉంచినట్లు మీకు ఇంతకు మునుపే తెలియచేసాను.

ఇతరములు:

ఒక రోజు నేను నా మాష్టరు పాదాల చెంత ఉన్నపుడు ప్రశిక్షకులకు అవసరమైన అన్ని విషయములను నాకు చెప్పారు. మొదటిది ప్రశిక్షకుడు సమర్థుడయితే అభ్యాసీ గత జన్మములను కూడా చదవగలడు. అవసరమయితే, దానికి గల పద్ధతి బాగా ఉన్నతంగా ఎదిగిన ప్రసిష్టరు యొక్క అధిమానస చైతన్యస్థితి (EOR లో వివిరించినట్లు) జాగృతమైతే అతను ఆపనిని చాలా సులభంగా చేయగలడు. కొద్ది నిముషాలు అతని గత జన్మల మీద ధ్యానము చేసి అది ఎలా ఉందని చూడాలి. సూక్ష్మమైన సూచనలు ఇచ్చి అది ప్రస్తుతంగా వ్యక్తమయ్యేట్లు చెయ్యాలి. అది అలా కనబడినప్పుడు దానిని మరలా శ్రద్ధగా చదవాలి. దానికి గల కారణములను పసి కట్టాలి. అలా కారణం తెలిసిన తరవాత దానిని బయటకే తీసి వేయాలి. అపుడు అభ్యాసీ అభివృద్ధి చెందటం మొదలు పెడతాడు. నా దగ్గరకు అటువంటి రెండు కేసులు వచ్చాయి. నేను దానికి గల కారణాలను, సంస్కారములను తీసివేసినాను.

శ్రుతిని 'రిచ' లోకి మార్చే ప్రక్రియ ఎంతో సహాయకారిగా ఉండును. ఇది సంస్కారములు చాలా లోలోతులకు పాతకు పోయి పూర్తిగా గుర్తించ వీలులేని స్థితిలో ఉన్నపుడు ఎంతో ఉపయోగకరం.

రెండవది వారు అభ్యాసీ కొరకై చెప్పారు. వారు తరచు పర్షియన్ సామెత "వాస్తవ జీవితమును పొందాలంటే లయావస్థలో తప్పక మునిగి ఉండాలి. (అబ్సార్షన్)

మూడవది ఒక్కొక్కసారి గత జన్మములోనే కొద్దిగా ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిని సాధించిన వారు తారసిల్లి ఉండవచ్చు. అటువంటి స్థితిలో ప్రిసెప్టరు అతను గత జన్మల లో పొందిన స్థితిని దాటి ఇంకా ముందుకు పోయేటట్లుగా పనిచేయాలి. నాకు ఒకసారి అటువంటి వ్యక్తి ఒకరు తారసిల్లారు. అతను గత జన్మలోనే 4 బిందువులు దాటి ఉన్నాడు. చనిపోయే సమయానికి అజ్ఞాచక్రములో ఉన్నాడు. అతను నా వద్దకు కేవలం 2,3 సార్లే వచ్చాడు. తరువాత మళ్ళీ రాలేదు. బహుశా అతను ముసలి వయస్సులోనో లేక మరో జన్మలోనో పశ్చాత్తాప పడవలసి వస్తుంది. ఇక్కడ నేను చెప్పేదేమిటంటే వ్యక్తిగల వాతావరణాలు కూడా పురోగతికి ఎంతో దోహదకారులు.

ఒక సారి నాగురువర్యులు ఒకరికి శిక్షణ ఇవ్వడం మొదలు పెట్టాక అతనికి బ్రహ్మాండ మండలములో ఒక మునక ఇచ్చి చూశారు. ఫలితంగా అతనికి ఎగిరే శక్తి సంక్రమించింది. కానీ ఈ విషయంలో నాకు ఇప్పటికీ ఒక సందేహమే. అది వారు ఎలా చేశారని. కొంతకాలం తరువాత నాకు తెలిసినదేమిటంటే బ్రహ్మాండ మండలం నుండి ప్రాణాహుతిని ప్రసారం చేస్తే సరిపోతుందని.

మన సంస్థలో అభ్యాసీ సాధన మొదలు పెట్టిన మొదటి రోజునుండే అభ్యాసీ Dynamic గా తయారువుతాడు, ఎందువలననంటే ఇక్కడ సహజ మార్గములో మాష్టరు గారి శక్తి ప్రిసెప్టరు ద్వారా పని చేస్తుంది. ఇక్కడ గల పద్ధతులు రెండే అవి నిర్మలీకరణ మరియు యాత్ర, అంతే. ఒక వేళ యాత్రను నిర్లక్ష్యం చేస్తే మనం ఈరోజు చూస్తున్న మెల్లగా అభ్యాసే అంత డైనమిక్ గా అభ్యాసీ తయారుకాకపోవచ్చు. మనము ఒక చక్రాగుండా ప్రయాణం చేసినపుడు ఆ చక్రాలో గల శక్తిని అంతటిని పూర్తిగా జీర్ణించుకుంటాం.

ప్రాణాహుతి ద్వారా యాత్ర జరిగిన తరువాత ఉన్నత స్థాయి కేంద్రాలు. నిన్ను స్థాయి కేంద్రాలను తమ అదుపులోనికి తీసుకుంటాయి. నిమ్న స్థాయి కేంద్రాలను పూర్తిగా నిర్మలీకరణ చేసిన తరువాత అవి తమయదార్ధ స్థితిని పొందుతాయి. అలా అవి ఉన్నత కేంద్రాలలో సంయమనం చెందినపుడు ఉన్నత స్థాయి కేంద్రాలు అసంకల్పితంగా పనిచేస్తాయి. ప్రశిక్షకుడు పని వేగంగా జరగాలను కుంటే నిమ్నస్థాయి కేంద్రాలను ఉన్నత స్థాయి కేంద్రాలతో అను సంధానం చేసి వాటితో దివ్యీకరణ (ఛార్జి) చేయాలి.

వ్యవస్థ అంతా పూర్తిగా 'దివ్యీకరణ' చేయటానికి ఇదే సరియైన పద్ధతి. అంతేకాక ప్రాణాహుతి అందుకు తగిన మౌలికమైన దివ్య ఆహారము. కాని ఒక విషయంలో నేను అందరికీ ఒక హెచ్చరిక చేయదలచుకున్నాను. అది ఏమిటంటే అత్యున్నత స్థాయికి పురోగతి సాధించినపుడు దైవమే అభ్యాసిని తన అదుపులోనికి తీసుకుంటుంది. అపుడు అభ్యాసీ లోని వెన్నెముకలోని అన్ని బిందువులు జాగృతమవుతాయి. ఒక్క విధ్వంసక అక్షి తప్ప. దాని విధ్యంసక అక్షిని, జాగృతము చేయడం కేవలం దైవము యొక్క పని. తగిన సామర్ధ్యము గల వ్యక్తి ఉంటే వెన్నెముకలోని బిందువులన్నింటినీ జాగృతం చేయవచ్చు. ఇక్కడ నేను మరొక్క సారి చెప్పదలచుకున్న దేమిటంటే మన సంస్థలోని ప్రతి శిక్షకుడు ఆపని చెయగల సామర్ధ్యము గలవాడే. కాని అది ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ ప్రయత్నం చేయరాదు. ఎందుకంటే అది చాలా ప్రమాదకరమైనది. అత్యున్నత స్థాయికి చేరిన వ్యక్తి కూడా ఉండవలసినంత సూక్ష్మంగా ఉండడు.

అందువలన నేను వారిని **దానిని ఎట్టి పరిస్థితులలోను ప్రయత్నించవద్దని హెచ్చరిస్తున్నాను.**

తన వెన్నెముకలోని బిందువులు అన్నీ జాగృతమవని ప్రశిక్షకుడు కూడా ఈ పనిని చేయగలడు. ఎందువలనంటే ఇక్కడ పనిచేసేది 'మాష్టరు' గారి శక్తి.

మానవ కార్యకలాపాలు ఎలా ఉండాలంటే, అన్ని చక్రాలు కూడా కేంద్రములతో అను సంధానము చెంది యుండాలి. మరోలా చెప్పాలంటే వాటికవే కేంద్రంగా మారాలి. మాష్టరు గారి కృప వర్షిస్తున్నపుడు అభ్యాసిలో క్రొత్త స్థితి జాగృతమవ్వచ్చు. అస్థిత్వములోని ప్రతి అణువు కేంద్రము యొక్క స్థితిని పొందుతుంది. మరోలా చెప్పాలంటే మానవ శరీరంలోని ప్రతి అణువు కేంద్రంగా మారుతుంది. అపుడు అంతా 'ఒకటి' గా మారుతుంది.

ప్రశిక్షకులు ఈ విషయాన్ని గ్రహించలేదని, నాకు అనిపిస్తుంది. వారు ప్రాణాహుతి ప్రసారం చేసేటపుడు వారిలో ఏ బీజం నాటుబడిందో అదే బీజాన్ని అభ్యాసులలో కూడా నాటుతారు. ఇది మనకు ఒక పరిపూర్ణమైన మాష్టరు లభించి అటువంటి స్థితిలో ఉంటే ఇది సాధ్యము. ప్రాణాహుతి ప్రముఖమైనది, కాని వ్యవస్థయొక్క నిర్మలీకరణ అన్నిటి కంటే ముఖ్యము. సహజమార్గము అందించ తగినది ఇది. మిగతా సంస్థలకు ఇది ఒక సవాలుగా కూడా ఉంటుంది.

ప్రతి అభ్యాసీ చాలా అప్రమత్తంగా ఉండాలి. ఎందుకంటే మనలోని ఒకరిని దివ్యత్త్వము తన పనికై తయారు చేస్తుంది. అలా జరిగినపుడు ఆదేశం నేరుగా వ్యక్తికే వస్తుంది. అందువలన అతను అప్రమత్తంగా లేక పోతే దానిని గ్రహించలేడు. తన సందేశాన్ని అందుకో కలిగన వారినే దైవం ఎపుడు ఎంచుకుంటుంది. ఒక దైవికమైన ఉద్యోగం ఇచ్చినా ఇవ్వకపోయినా ఈ విధమైనటుంటి అప్రమత్తత ఎంతో అవసరం. అది నిరంతర స్మరణ ద్వారా అలవడుతుంది.

ఒక వ్యక్తి భగవంతుని ఎఱుక కలిగి ఉంటే సహజంగా భగవంతుడు కూడా అతని గురించిన ఎఱుకను కలిగి ఉంటాడు.

- హృదయం పవిత్ర మయిన ‘ఓం’ ను జపిస్తే దానిని ‘అజప’ అంటారు.
- అదే అస్థిత్వంలోని అణువణువు కూడా ‘ఓం’ ని ప్రతిధ్వనింప చేస్తే దానిని ‘అనాహత’ అని అంటారు.
- అలాగే అస్థిత్వములోని ప్రతి అణువు గురుదేవుల దివ్యనామమును ప్రతిధ్వనింప చేస్తే దానిని ‘అన్‌హద్’ అని అంటారు.

రెండవ భాగము సమాప్తము

విరచితము
రామచంద్రజీ
షాజహాన్‌పూరు
ఉత్తరప్రదేశ్